

og de mange triste Tanker, der til daglig holdtes borte af Arbejdet og Livets Krav, fik Overtaget, saa kunde det jo undertiden se mørkt nok ud. Men hvor blev det ikke lyst og godt, naar Fru Lange traadte ind. Det syntes, som bragte hun Lægedom blot ved sin Nærværelse. Hvad var det dog for en underlig Magt, dette Menneske havde? Var det hendes store straalende Øjne eller hendes lyse Smil, var det den hjertevindende Godhed og aldrig svigtende Omhu, eller var det den Harmoni, der prægede hendes hele Væsen og fortalte saa tydeligt at her var et lykkeligt Menneske? Ja, det var vel alt dette tilsammen, der bredte sin Glans over hende, — og saa var det vel ikke saa underligt, at den syge følte Lindring, ja næsten Velvære, naar Fru Lange tog hendes Haand og talte saa mildt og forhaabningsfuldt. Hun havde den kvindelige Forstaaelses fine Instinkt til at finde de rette Ord, og den lette Haand, der saa stilfærdigt, ja næsten umærkeligt, forstaar at foretage de Smaaforandringer, der breder Hygge over Sygeværrelset. Og selv om Fru Lange havde travlt, saa havde hun aldrig Hastværk, og denue velgørende Ro og den Klarhed, hvormed hun udtalte sig, skabte den store Tillid, hun vakte.

Her skal kun meddeles et enkelt Træk, der karakteriserer Fru Lange baade som Menneske og som Læge. For nogle Aar siden havde en af hendes Patienter, en ældre Lærerinde, været ret alvorlig syg, og en Dag, da Fru Lange kom op til hende, var den syge, der ellers var en stærk og modig Natur, af Sygdommen gjort ganske modløs og forknyt. Fru Lange foreslog hende forskellige Ting, hun skulde spise for at faa Kræfter, men Patienten rystede blot paa Hovedet. Naar hendes lille Tjenestepige skulde lave noget til, var det aldrig, som det skulde være, hun stegte al Saft og Kraft ud af Kødet, det var kun til at ærgre sig over, og skulde just ikke give én Lyst til at spise. »Nu skal jeg gaa ud og tale lidt med hende,« sagde Fru Lange. Saa lagde hun sit Overtøj, gik ud i Køkkenet og fik fat paa noget Kød, som hun bankede, skrabede og behandlede efter alle Kunstens Regler. Derefter fik hun Stegepanden over Ilden, og medens den lille Tjenestepige stod og saa forbavset paa denne kloge Fru Doktor, der kunde skrive Medicin